

Audycja/Anioł Pański	4
Kalendarium JP II	7
Rubryka dla dzieci	8

PAPIESKIE WADOWICE:

Mały jubileusz ks. inf. Jakuba Gila	9
BACHOWICE: Samotność	13
BARWAŁD DOLNY: Dzień babci i dziadka	13
BARWAŁD GÓRNY: Walentynki	14
BRZEŹNICA: XV Bał Oplątkowy	15
BUDZÓW: Z kroniki parafialnej	16
CHOCZNIA: Wspomnienie o śp. Michale Kręciochu	18
FRYDRYCHOWICE: 40 dni na pustyni	22
GŁOGOCZÓW: Walne zebranie OSP	23
IZDEBNIK: Polała się krew	24
JAROSZOWICE: Każdy może być apostołem	25
KLECZA: Dzień Życia Konsekrowanego	26
KRZESZÓW: Ostatnie pożegnanie śp. ks. Romana Pyki cz.3	28
LANCKORONA: Dzień babci i dziadka	30
LEŃCZE: Wielki post	31
ŁĄCZANY: Dyskoteka	31
ŁĘKAWICA: Kim dla mnie jest Chrystus	32
MARCYPORĘBA: Człowiek wielkiej wiary	33
MUCHARZ: Bóg jest	34
PALCZA: Abstynencja	35
PASZKÓWKA: Ofiara	36
PONIKIEW: Piotr Damiani	38
PRZYTKOWICE: Dziady	39
RADOCZA: Dzień babci i dziadka	40
RUDNIK: Święty Polikarp	41
RYCZÓW: Dzień babci i dziadka	42
SKAWINKI: BRD	43
SPYTKOWICE: XV lecie gminy	44
STANISŁAW GÓRNY: Nawracajacie się	45
STRYSZÓW: Dzień babci i dziadka	47
ŚWINNA PORĘBA: Kuszenie nowego Adama	48
TARNAWA D.: Wiara	48
TŁUCZAŃ: Pokusa	49
TOMICE: Praca	50
WITANOWICE: Z życia szkoły	51
WOŹNIKI: Mój niepełnosprawny przyjaciel	53
ZAKRZÓW: Gdzie mieszkasz	53
ZATOR: Halowy turniej PN	54
ZEBRZYDOWICE: Dzień babci i dziadka	55
Pogrzeb śp. ks. Stanisława Stopki	56

PIERWSZE CZYTANIE Pwt 26, 4-10

Mojżesz powiedział do ludu:

«Kapłan weźmie z twoich rąk koszyki i położy go przed ołtarzem Pana Boga twego. A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec Pana Boga swego: „Ojciec mój, Aramejczyk błędzący, zstąpił do Egiptu, przybył tam w niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w naród ogromny, silny i liczny. Egipcjanie źle się z nami obchodzili, gnębili nas i nałożyli na nas ciężkie roboty przymusowe. Wtedy myśmy wołali do Pana, Boga przodków naszych. Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze uciemiężenie. Wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką i wyciągniętym ramieniem wśród wielkiej grozy, znaków i cudów. Zaprowadził nas na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w mleko i miód. Teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie”.

Rozłożysz je przed Panem Bogiem swoim i oddasz pokłon Panu Bogu swemu».

DRUGIE CZYTANIE Rz 10, 8-13

Cóż mówi Pismo? «Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim.» A jest to słowo wiary, którą głosimy. Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej do zbawienia. Wszak mówi Pismo: «Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony». Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. «Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony».

EWANGELIA Łk 4, 1-13

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znaną Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem».

Odpowiedział mu Jezus: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek”».

Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: «Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje». Lecz Jezus mu odrzekł: «Napisane jest: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: „Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli”, i „na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Lecz Jezus mu odparł: «Powiedziano: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”».

Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Prosimy pisać na adresy mailowe:

carolus@list.pl

radocza@op.pl

carolus_radocza@poczta.opoka.org.pl

strona internetowa: www.carolus.wadowice.pl

**INFORMATOR NIEDZIELNY AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI KRAKOWSKIEJ REJONU VI -
(SKŁAD GAZETEK PARAFIALNYCH)**

Redaktor naczelny: ks. Henryk Młynarczyk, Radocza ul. Jagiellońska 2, 34-100 Wadowice,
tel (33) 8731013 (33) 8732801 | tel kom. 606 556 680

współredagują: Krystyna Słaboń (tel. 33 8720312), Józef Łasak (tel. 606350566) oraz księża i świeccy poszczególnych parafii

Anioł Pański: „Do nas należy zarzucać sieci z wiarą – resztę sprawi Pan”

Bóg zwraca uwagę nie tyle na przymioty ludzi przez siebie wybranych, co na ich wiarę. W ten sposób Benedykt XVI skomentował scenę powołania Szymona Piotra z ewangelii dzisiejszej niedzieli, w której apostoł okazuje posłuszeństwo Jezusowi i tytułuje Go Panem. W rozważaniu przed niedzielną modlitwą Anioł Pański Papież wskazał też na znaczenie cudownego połowu ryb, który symbolicznie odnosi się do całego Kościoła i jego misji.

„Doświadczenie Piotra, z pewnością jedyne w swoim rodzaju, pozostaje wzorem powołania każdego apostoła Ewangelii, który nigdy nie powinien zniechęcić się do głoszenia Chrystusa wszystkim ludziom, aż po krańce ziemi – mówił Papież. – Jednakże dzisiejszy tekst każe również zastanowić się nad powołaniem do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Powołanie to jest dziełem Boga. To nie człowiek jest autorem własnego powołania, ale daje on odpowiedź na Boże wezwanie. A słabość ludzka nie powinna przerażać, gdy Bóg woła.

Trzeba zaufać Jego mocy, która działa w naszej słabości; trzeba coraz bardziej ufać potężne Bożego Miłosierdzia, które przemienia i odnawia. Drodzy Bracia i Siostry, niech to słowo Boże ożywi także w nas i w naszych wspólnotach chrześcijańskich odwagę, zaufanie i zapał w głoszeniu i świadczeniu o Ewangelii. Niech porażki i trudności nie prowadzą nas do rezygnacji. Do nas należy zarzucać sieci z wiarą – resztę sprawi Pan”.

Pozdrawiając wiernych po odmówieniu modlitwy Anioł Pański Ojciec Święty przypomniał o obchodzonym właśnie w krajach Azji nowym roku księżycowym, który jak stwierdził wyraża uniwersalne wartości pokoju, harmonii i dziękczynienia Niebu. Życzył tamtejszym ludom pomyślności w budowaniu rodzinnej, społecznej i narodowej wspólnoty. Szczególne pozdrowienie Papież skierował w tym kontekście do azjatyckich chrześcijan, życząc im, by w Roku Wiary pozwolili się prowadzić Chrystusowej mądrości. Drugą okazją papieskich pozdrowień był zbliżający się Światowy Dzień Chorego. Benedykt XVI nawiązał do tego także po polsku.

„Serdeczne pozdrowienie kieruję do Polaków. Jutro będziemy

obchodzili XXI Światowy Dzień Chorego. Jednocząc się z pielgrzymami zgromadzonymi w sanktuarium w Altötting, Maryi Pannie Łaskawej zawierzam wszystkich chorych na całym świecie oraz tych, którzy z miłością niosą im pomoc. Niech wyprasza ulgę dla cierpiących, siłę ducha dla samarytan, a dla wszystkich Boże błogosławieństwo”.

Benedykt XVI: „Dziękuję za modlitwę, której moc czułem niemal fizycznie” – papieskie słowo podczas audiencji ogólnej

„Przeżywam niełatwe dni. Czuję moc waszej modlitwy. Pan

nas poprowadzi” – mówił Benedykt XVI podczas audiencji ogólnej. Na pierwszym spotkaniu z wiernymi po ogłoszeniu jego decyzji o rezygnacji z Piotrowej posługi Aula Pawła VI była wypełniona po brzegi. Papież już w pierwszych słowach nawiązał do zapowiedzi rezygnacji.

„Drodzy bracia i siostry. Dziękuję wam za waszą życzliwość. Jak wiecie, zdecydowałem się złożyć rezygnację z posługi, jaką mi Pan powierzył 19 kwietnia 2005 r. Uczyniłem to w pełnej wolności dla dobra Kościoła, po długiej modlitwie i zrobiwszy przed Bogiem rachunek sumienia, świadomy powagi tego aktu, ale też świadomy, że nie jestem już w stanie wypełniać posługi Piotrowej z niezbędną do tego siłą. Wsparciem i światłem jest dla mnie pewność, że Kościół należy do Chrystusa, który nigdy nie przestanie nim kierować i nim się opiekować. Dziękuję wszystkim za miłość i modlitwę, jaką mi towarzyszyście. W tych niełatwych dla mnie dniach niemal fizycznie

mogłem odczuć moc modlitwy, moc, którą wasza miłość i modlitwa mi daje. Módlcie się nadal za mnie, za Kościół i za przyszłego Papieża. Pan Bóg będzie nas prowadził” – powiedział Benedykt XVI.

Swoistym tłem papieskich słów o rezygnacji była dzisiejsza katecheza. Benedykt XVI mówił o decyzjach, jakie człowiek wierzący musi podejmować w swoim życiu, by wciąż na nowo

opowiadać się za Bogiem, uznawać Jego prymat i odrzucać logikę złego. Odwołał się przy tym do ewangelicznej opowieści o kuszeniu Jezusa na pustyni.

„Pustynia, na którą Jezus się wycofuje, jest przede wszystkim miejscem ciszy, ubóstwa, gdzie człowiek pozbawiony jest wsparcia materialnego i staje w obliczu fundamentalnych pytań swej egzystencji. Koncentruje się na tym co istotne i dlatego łatwiej spotyka tam Boga. Jest to też miejsce samotności, gdzie człowiek intensywniej odczuwa pokusę. Jezus idzie na pustynię i tam jest poddawany pokusie, by porzucić drogę wskazywaną przez Boga Ojca, a iść innymi drogami, łatwiejszymi i bardziej doczesnymi. Każdy chrześcijanin musi wciąż na nowo przewycięzać w sobie tę pokusę podporządkowania Boga sobie i swoim interesom, odstawiania Go na bok. Musi nawrócić się na właściwą hierarchię priorytetów i dać pierwsze miejsce Bogu” – powiedział Papież.

Okazją do podjęcia refleksji na pobycie Jezusa na pustyni była przypadająca dziś Środa Popielcowa. Papieską liturgię tego dnia, przesuniętą tym razem z Awentynu do Watykanu, zorganizowano po południu w bazylice św. Piotra.

„W rozpoczynającym się okresie Wielkiego Postu odnowmy w sobie pragnienie nawrócenia, stwarzając większą przestrzeń dla działania Boga” – apeluje dziś Papież za pośrednictwem Twitera. A na audiencji tak mówił o tym do Polaków.

„Drodzy polscy pielgrzymi! Dziś, w Środę Popielcową, rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Liturgia poprowadzi nas ku tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Bożego Syna. Jest to droga nawrócenia i uświęcenia, dzięki łasce Bożej, która wyprzedza nasze osobiste wysiłki ku przemianom życia i wierności Chrystusowi. Pamiętajmy, że modlitwa, post, jałmużna, a szczególnie sakramenty święte są jej niewyczerpanym źródłem. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”

Takich oklasków było dziś w Auli Pawła VI wyjątkowo dużo! Ze względu na zapowiedź papieskiej rezygnacji panowała w niej wyjątkowa atmosfera.

Papież Benedykt XVI podjął decyzję o rezygnacji z urzędu

Radio Watykańskie poinformowało, iż decyzję taką Papież ogłosił w czasie konsystorza zwyczajnego w Watykanie. Oto oświadczenie, jakie Benedykt XVI złożył wobec Kolegium Kardynalskiego.

Najdrożsi Bracia, zawezwałem was na ten Konsystorz nie tylko z powodu trzech kanonizacji, ale także, aby zakomunikować wam decyzję o wielkiej wadze dla życia Kościoła. Rozważywszy po wielokroć rzecz w sumieniu przed Bogiem, zyskałem pewność, że z powodu podeszłego wieku moje siły nie są już wystarczające, aby w sposób należyty sprawować posługę Piotrową. Jestem w pełni świadom, że ta posługa, w jej duchowej istocie powinna być spełniana nie tylko przez czyny i słowa, ale w nie mniejszym stopniu także przez cierpienie i modlitwę. Tym niemniej, aby kierować łodzią św. Piotra i głosić Ewangelię w dzisiejszym świecie, podlegającym szybkim przemianom i wzburzanym przez kwestie o wielkim znaczeniu dla życia wiary, niezbędna jest siła zarówno ciała, jak i ducha, która w ostatnich miesiącach osłabła we mnie na tyle, że muszę uznać moją niezdolność do dobrego wykonywania powierzonych mi posług.

Dlatego, w pełni świadom powagi tego aktu, z pełną wolnością, oświadczam, że rezygnuję z posługi Biskupa Rzymu,

Następcy Piotra, powierzonej mi przez Kardynałów 19 kwietnia 2005 roku, tak, że od 28 lutego 2013 roku, od godziny 20.00, rzymska stolica, Stolica św. Piotra, będzie zwolniona (sede vacante) i będzie konieczne, aby ci, którzy do tego posiadają kompetencje, zvolali Konklawe dla wyboru nowego Papieża.

Najdrożsi Bracia, dziękuję wam ze szczerego serca za całą miłość i pracę, przez którą nieśliście ze mną ciężar mojej posługi, i proszę o wybaczenie wszelkich moich niedoskonałości. Teraz powierzamy Kościół święty opiece Najwyższego Pasterza, naszego Pana Jezusa Chrystusa, i błagamy Jego Najświętszą Matkę Maryję, aby wspomagała swoją matczyną dobrocią Ojców Kardynałów w wyborze nowego Papieża. Jeśli o mnie chodzi, również w przyszłości będę chciał służyć całym sercem, całym oddanym modlitwie życiem, świętemu Kościołowi Bożemu.

Po 28 lutego, papież Benedykt XVI zamieszka w Castel Gandolfo na czas sede vacante, a następnie przeprowadzi się do klasztoru klauzurowego na terenie Watykanu – poinformował w Watykanie ks. Federico Lombardi SJ, dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej.

Zapowiedział, że Benedykt XVI poświęci się modlitwie i refleksjom, nie mając już obowiązku zarządzania. Ks. Lombardi powiedział, że najprawdopodobniej nowy papież zostanie wybrany przed Wielkanocą. Benedykt XVI nie będzie brał już udziału w konklawe.

Oświadczenie ks. kard. Stanisława Dziwisza po otrzymaniu informacji o abdykacji papieża Benedykta XVI

Z wielką powagą i wzruszeniem przyjmuję decyzję Ojca Świętego Benedykta XVI o rezygnacji z kierowania Kościołem i o przekazaniu troski o dalsze Jego losy Kolegium Kardynalskiemu. Rozumiem motywacje, jakie Ojciec Święty przedłożył uczestnikom Konsystorza. Benedykt XVI kierował Kościołem Chrystusowym po odejściu Jana Pawła II z wielką rozważą i mądrością, które wypływały z Jego niezwykłych zdolności intelektualnych, a także głębokiej wiary. Dziękuję Ojcu Świętemu za wszystkie wysiłki, zmierzające do odnowy Kościoła w duchu wierności Mistrzowi z Nazaretu. Jako biskup z Polski zapewniam, że pozostaniemy wdzięczni za Jego przyjaźń do Jana Pawła II, jego beatyfikację, a także za wyjątkową życzliwość do narodu polskiego. Osobiście będę mu wierny i wdzięczny za to wszystko, co otrzymałem od Niego.

Kościół krakowski pozostanie zawsze wdzięczny Piotrowi naszych czasów Benedyktowi XVI.

Źródło: www.diecezja.pl

Duch Tchnie, kędy chce

W ubiegły poniedziałek we wspomnienie NMP z Lourdes światem wstrząsnęła wiadomość o rezygnacji papieża Benedykta XVI z dalszego z dalszego piastowania urzędu papieskiego. Ta rezygnacja ze Stolicy Piotrowej zrobiła większe wrażenie na całym świecie niż wszystkie Jego nauki i konferencje, które chociaż wspaniałe, głębokie teologicznie, umocnione sprawdzoną wiedzą w różnych dziedzinach, jednak przed tą przełomową decyzją idą na dalszy plan. Albo inaczej, właśnie to Jego wspaniałe nauczanie wypływające z tak bliskiego kontaktu z Chrystusem doprowadziło do tej dojrzałej decyzji która diametralnie zmieni spojrzenie na urząd Piotrowy.

W środkach przekazu informacji mówi się powszechnie o jego zmęczeniu fizycznym i duchowym, ale tak nie jest. Odwrotnie z całego swojego pontyfikatu Benedykt XVI nie był nigdy tak silny jak w chwili obecnej, silny duchowo, a więc i fizycznie, bo moc ciała polega na wytrwałości, cierpliwości, zawierzeniu i konsekwencji, bo w tych wymiarach kiedy ciało podlega duchowi jest zdrowe, choćby było obumierające.

Przykładem najlepszym jest błogosławiony Jan Paweł II, który trwał na swoim urzędzie do końca, pomimo wszystkiego, trwał bo tak kierował nim Duch Święty, To On był sprawcą tych wszystkich rzeczy, dał mu moc, aby duchem panował nad „zdrowym” choć obumierającym ciałem, dla świadectwa przed całym światem. To pasowało do Jana Pawła II do Jego pontyfikatu, do jego powołania i wspaniałe się wszystko zamknęło, jak karty Pisma Świętego na Jego trumnie.

Tenże sam Duch Święty dał siłę i mądrość Benedyktowi XVI, aby zrezygnował właśnie w tej chwili, właśnie w taki sposób i wstrząsnął przez to całym światem pokazując, że Kościół jest ciągle żywym organizmem Ciałem Chrystusa, któremu nie można założyć żadnych ludzkich ram.

Dowodem na to, że Benedykt XVI nie zrezygnował ze słabości, nie podał się zniechęceniu i nie ustąpił z misji głoszenia Ewangelii, a raczej zmienił tylko sposób apostołowania, są Jego własne słowa, które wypowiedział w czasie nabożeństwa na „Anioł Pański”, dzień wcześniej w niedzielę. Przytaczam te fragmenty:

„Doświadczenie Piotra, z pewnością jedyne w swoim rodzaju, pozostaje wzorem powołania każdego apostoła Ewangelii, który nigdy nie powinien zniechęcić się do głoszenia Chrystusa wszystkim ludziom, aż po krańce ziemi – mówił Papież. – Jednakże dzisiejszy tekst każe również zastanowić się nad powołaniem do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Powołanie to jest dziełem Boga. To nie człowiek jest autorem własnego powołania, ale daje on odpowiedź na Boże wezwanie. A słabość ludzka nie powinna przerażać, gdy Bóg woła.

Trzeba zaufać Jego mocy, która działa w naszej słabości; trzeba coraz bardziej ufać potędze Bożego Miłosierdzia, które przemienia i odnawia. Drodzy Bracia i Siostry, niech to słowo Boże ożywi także w nas i w naszych wspólnotach chrześcijańskich odwagę, zaufanie i zapał w głoszeniu i świadczeniu o Ewangelii. Niech porażki i trudności nie prowadzą nas do rezygnacji. Do nas należy zarzucać sieci z wiarą – resztę sprawi Pan”.

Mówił, że apostoł nie może się zniechęcać, że słabość ludzka nie powinna człowieka przerażać, że trzeba zaufać Jego mocy która działa w naszej słabości, że porażki i trudności nie mogą prowadzić nas do rezygnacji.

Tak mówił Benedykt XVI dzień wcześniej, więc to co się stało nazajutrz ma inny wymiar niż to co się najczęściej teraz Mu przypisuje. Oczywiście ktoś może do końca dokonać rozpoznania

ludzkiego ducha, ale możemy spróbować ocenić co Kościół i świat zyskał przez tę niezwykłą decyzję.

Po pierwsze co zyskał w odniesieniu do przeszłości Kościoła, bardzo wiele, ale chciałbym się skupić, na pewnych aspektach kształtujących opinię o Kościele wśród zwykłych ludzi w Kościele i poza nim.

Otóż, jak pod wpływem Ducha Świętego w osobie kardynała Karola Wojtyły została przerwana wielowiekowa hegemonia włoskich papieży, która u tych zwykłych ludzi mogła przerodzić się w jakiś rodzaj zabobnego myślenia, tak decyzja Benedykta XVI również oczyszcza Kościół z innego ale podobnego myślenia, (szczególnie przed światem niechrześcijańskim) że nie może być równocześnie dwóch papieży.

Takie myślenie miało sens w przeszłości kiedy były inne uwarunkowania społeczne i polityczne, ale dzisiaj z różnych względów, (również ze względu na postęp medycyny podtrzymującej życie człowieka całkiem niesprawnego) staje się już ciężarem i prowadzi do niepotrzebnej ociążałości w działalności Kościoła. Kościół jest żywy i musi wyrastać z pewnych zaszczości strukturalnych. Często to co było kiedyś konieczne, obecnie już nie służy tak jak powinno.

Po drugie, co może zyskać Kościół w odniesieniu do przyszłości, posłużmy się tekstem wspomnianego już przemówienia Benedykta XVI w poprzedzającą niedzielę: Pozdrawiając wiernych po odmówieniu modlitwy Anioł Pański Ojciec święty przypomni o obchodzonym właśnie w krajach Azji nowym roku księżycowym, który jak stwierdził wyraża uniwersalne wartości pokoju, harmonii i dziękczynienia Niebu. Życzył tamtejszym ludom pomyślności w budowaniu rodzinnej, społecznej i narodowej wspólnoty. Szczególnie pozdrowienie Papież skierował w tym kontekście do azjatyckich chrześcijan, życząc im, by w Roku Wiary pozwolili się prowadzić Chrystusowej mądrości.

Właśnie ta troska o Kościół na Dalekim Wschodzie, o tamtejsze ludy i nie tylko, wypowiedziana jakby w duchowym testamencie, odkrywa zadania najważniejsze dla Kościoła, jakie we współczesnym świecie się jawią i chyba nadzieję Benedykta XVI że Duch Święty znajdzie następcę godnego tych i innych zadań. W głębi duszy wiemy że On będzie Go wspomagał nie tylko modlitwą, doświadczeniem, słowem pisany, ale i swoistą obecnością, tworząc coś nowego donośnie przemawiającego do każdego, do całego świata.

O to trzeba nam się modlić i dziękować Panu Naszemu Jezusowi Chrystusowi za to, że odkrywa nowe drogi przed Kościołem.

W środę podczas audiencji ogólnej nawiązując do postu Jezusa na pustyni Benedykt XVI powiedział:

„Pustynia, na którą Jezus się wycofuje, jest przede wszystkim miejscem ciszy, ubóstwa, gdzie człowiek pozbawiony jest wsparcia materialnego i staje w obliczu fundamentalnych pytań swej egzystencji. Koncentruje się na tym co istotne i dlatego łatwiej spotyka tam Boga. Jest to też miejsce samotności, gdzie człowiek intensywniej odczuwa pokusę. Jezus idzie na pustynię i tam jest poddawany pokusie, by porzucić drogę wskazywaną przez Boga Ojca, a iść innymi drogami, łatwiejszymi i bardziej doczesnymi. Każdy chrześcijanin musi wciąż na nowo przewycięzać w sobie tę pokusę podporządkowania Boga sobie i swoim interesom, odstawiania Go na bok. Musi nawrócić się na właściwą hierarchię priorytetów i dać pierwsze miejsce Bogu”.

Wydaje się, że Benedykt XVI przez swoje wycofanie się na swoistą „Pustynię”, obiera właściwą hierarchię priorytetów, aby dać pierwsze miejsce Bogu. Trzeba nam teraz modlić się aby następca dorastał do swoich poprzedników, bo cały świat czy to świadomie, czy w nieświadomieniu czeka na nowego herolda wiary.

Ks. Henryk Młynarczyk

KALENDARIUM JANA PAWŁA II

10.01.2005. Audiencja w sali Królewskiej dla korpusu dyplomatycznego akredytowanego przy Watykanie; przemówienie: Stawiając czoło współczesnym wyzwaniom należy kierować się zasadą „zło dobrem zwyciężaj”; szczególne pozdrowienie dla 37 ambasadorów, którzy w ostatnim roku rozpoczęli swą misję; przy Stolicy Apostolskiej reprezentowane są 174 państwa.

11.01.2005. Audiencja do członków synodu dwóch włosko-albańskich eparchii obrządku bizantyjskiego, obradującego nt. Komunia i głoszenie Ewangelii; przemówienie: Bogactwo liturgii wschodniej i potrzeba dialogu z kościołami prawosławnymi. Audiencja akredytacyjna dla nowego ambasadora Malty z małżonką.

12.01.2005. Środowa audiencja ogólna, katecheza: Pieśń Ap 11,17-18; 12,10b-12a- sąd Boży; obecnych było ok. 200 Polaków.

13.01.2005. Audiencja dla przedstawicieli władz administracyjnych Rzymu i Lacjum, którzy przybyli z życzeniami noworocznymi; Papież wyraził satysfakcję z nowego statutu regionalnego Lacjum, który podkreśla rolę Rzymu jako centrum katolicyzmu i zwraca uwagę na wartości życia i rodziny oraz z porozumienia, które zawarto w sprawie nowych parafii na peryferiach Wiecznego Miasta.

Audiencje pożegnalne dla ambasadorów: Waltera Greinerta z Austrii oraz Jamesa Nicholsona z USA. Audiencja w prywatnej bibliotece dla delegacji Uniwersytetu Śląskiego i abp. Damiana Zimonia, przemówienie: Obecność nauk teologicznych pośród innych dziedzin zgłębianych na uniwersytecie stwarza możliwości cennej wymiany myśli.

14.01.2005. W Bazylice św. Piotra przewodniczenie uroczystościom pogrzebowym belgijskiego kard. Jana Pietera Schotte, który przez ponad 30 lat pełnił służbę w Kurii Rzymskiej; Mszę św. odprawił kard. Joseph Ratzinger, homilia papieska: Niestrudzony budowniczy jedności i pokoju, wspierający Następcę św. Piotra. Mianowanie nuncjuszem apostolskim w Kenii, a zarazem stałym obserwatorem Stolicy Apostolskiej przy programach Narodów Zjednoczonych ds. Zasiedlenia (Habitat) i Ochrony Środowiska (UNEP), abp. Alaina Paula Lebeaupina.

15.01.2005. Audiencja dla pracowników inspektoratu policji włoskiej przy Watykanie, czuwających nad bezpieczeństwem terenów graniczących bezpośrednio z Państwem Watykańskim i samym Placem św. Piotra; przemówienie: Służba pełniona wiernie i z poświęceniem. (Przesłanie Nawet w otchłani cierpienia może zwyciężać miłość z okazji 60. rocznicy wyzwolenia nazistowskiego, niemieckiego obozu śmierci Auschwitz-Birkenau; w obchodach uczestniczyły delegacje rządowe z; ponad 40 państw świata, byli więźniowie z rodzinami, kombatancki i żołnierze, którzy brali udział w wyzwolaniu obozu; specjalnym wysłannikiem Jana Pawła II był kard. Jean-Marie Lustiger. Audiencja dla delegacji ekumenicznej, biskupów trzech fińskich Kościołów: katolickiego, prawosławnego i luterańskiego, przybyłych z Finlandii, obchodzącej 850-lecie chrześcijaństwa (*katolickim ordynariuszem Helsinek jest Polak, bp Józef Wróbel); przemówienie: Nasz dialog umacnia się.

16.01.2005. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy. Anioł Pański: Niech w drodze dialogu wzrasta życzliwość i zrozumie-

nie między odmiennymi kulturami; Ojciec Święty nawiązał do problemów imigrantów i uchodźców, do dialogu chrześcijańsko-żydowskiego oraz jedności chrześcijan.

Wieczorem audiencja prywatna dla mieszkańców Papieskiego Instytutu Polskiego w Rzymie, księży i studentów, z rektorem instytutu, prał. Grzegorzem Ka-szakiem, sióstr ze Zgromadzenia Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny oraz braci ze Zgromadzenia Braci Serca Jezusowego. Włosi wybrali Jana Pawła II najlepszym człowiekiem Włoch roku 2004.

17.01.2005. Audiencja dla przedstawicieli włoskich zakładów Ferrari, produkujących samochody wyścigowe, którzy podarowali Papieżowi wykonany w skali 1:5 model najnowszego z nich - F 2004, startujący w wyścigach Formuły 1; uczestniczyło kilku kierowców Ferrari, m.in. Michael Schumacher, a dzięki połączeniu telewizyjnemu, także pracownicy zakładów w Maranello k. Modeny, które Jan Paweł II odwiedził przed 17 laty; przemówienie: Aktywność sportową Kościół uważa za cenny środek wychowawczy, szczególnie dla młodych pokoleń.

Audiencja dla pierwszej grupy biskupów z Hiszpanii, którzy rozpoczęli wizytę „ad limina Apostolorum”. Wieczorem w Wielkiej Synagodze w Rzymie koncert kantorów synagogałnych z różnych krajów świata, na który zostali zaproszeni przedstawiciele Stolicy Apostolskiej.

18.01.2005. Audiencja w sali Klementyńskiej w 40-lecie ogłoszenia Deklaracji Soboru Watykańskiego II „Nostra aetate”, o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich, dla 160 rabinów reprezentujących wszystkie gałęzie judaizmu i 12 kantorów synagogałnych z USA, Europy oraz Izraela (największa w historii audiencja papieska dla przedstawicieli religii żydowskiej); przybyli, aby podziękować Janowi Pawłowi II i całemu Kościołowi za tworzenie pomostów zrozumienia i wzajemnego poszanowania między żydami i katolikami; przemówienie: Służyć budowaniu świata coraz silniej opartego na szacunku dla Bożego obrazu obecnego w każdym człowieku; na zakończenie audiencji rabini modlili się wspólnie w intencji Papieża.

19.01.2005. Środowa audiencja ogólna w Auli Pawła VI: Przywrócenie pełnej jedności zadaniem wszystkich ochrzczonych; w nawiązaniu do trwającego Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan (nt. Chrystus jedynym fundamentem Kościoła) Jan Paweł II powiedział: „Łącząc się duchowo z uczestnikami tego wydarzenia proszę o modlitwę, aby wszyscy wierzący mogli osiągnąć jak najszybciej pełną jedność, o którą prosił dla nas Chrystus”; przybyło blisko 7 tys. pielgrzymów, wśród 350 Polaków byli kard. Stanisław Nagy z Krakowa i abp Władysław Ziśłek z Łodzi; przed audiencją Papież poświęcił figurę św. Grzegorza Oświeciciela (zm. ok. 326), apostoła Armenii, którą umieszczono w jednej z zewnętrznych nisz Bazyliki św. Piotra.

20.01.2005. Spotkanie w sali Klementyńskiej z uczestnikami kapituły Związku Rodzin Ruchu Szentsztackiego nt. Rodziny jako szkoły miłości, która obradowała przez 2 tygodnie w Szentsztacie k. Koblencji (do Międzynarodowego Związku Rodzin należy ponad 1000 rodzin z 17 krajów świata, *m.in. z Polski); przemówienie: W Roku Eucharystii odkrywajcie na nowo dar tego Sakramentu.

Różne samotności

Przyszedłem Ci podziękować
za samotności różne
za taką gdy nie ma nikogo
lub gdy się razem płacze
i taką że niby dobrze
ale zupełnie inaczej
za najbliższą kiedy nic nie wiadomo
i taką że wiem po cichu ale nie powiem nikomu
za taką kiedy się kocha i taką kiedy się wierzy
że szczęście się połamało bo mnie się nie należy
jest samotnością wiadomość
list dworzec pusty milczenie
pieniądz genialnie chory
minuty jak ciężkie kamienie
czas zawsze szczery bo każe iść dalej i prędzej
mogą być nawet nią włosy
których dotknęły ręce
są samotności różne
na ziemi w piekle i w niebie
tak rozmaite że jedna
ta co prowadzi do Ciebie

1978, 1980

Pytania do Ewangelii:

1. Gdzie i jak długo przebywał Jezus?
2. Ile razy kusił Go diabeł?
3. Co Jezus mu odpowiedział na ostatnią propozycję?

